

חוק לתיקון פקודת מס בולים, תשי"ד — 1954 *

1. בסעיף 17 לפקודת מס בולים¹ (להלן — הפקודה), בסעיף קטן (1), במקום הפסוק „תשולם בתור קנס נוסף גם הריבית על המס הזה בשיעור של חמישה אחוזים לשנה מיום שבו קויים המסמך לראשונה עד הזמן שבו יהא סכום הריבית שווה לסכום המס שלא נפרע” יבוא הפסוק „ישולם קנס נוסף בסכום השווה לסכום המס שלא נפרע”.
- תיקון סעיף 17
2. בסעיף 62 (2) לפקודה, במקום „מס של יותר מעשרים מיל” יבוא „מס העולה על המס שנקבע בתוספת”.
- תיקון סעיף 62
3. בסעיף 63 לפקודה, יימחקו המלים „של עשרים מיל”.
- תיקון סעיף 63
4. בסעיף 67 לפקודה, לאחר סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה :
- תיקון סעיף 67
- „(א1) כל הנותן הרשאה שלפי תכנה היא בלתי חוזרת ושבה הוא מייפה כוחו של אדם אחר להעביר לאדם שלישי את מקרקעיו או את מקרקעיו ורכוש מסויים אחר, או להחכירם, או להעביר את זכות החכירה עליהם, וניתנה תמורת המקרקעין או החכירה, או חלק ניכר מן התמורה, חייב לפרט בגוף ההרשאה את כל המקרקעין שההרשאה חלה עליהם, ואת התמורה שניתנה.”
5. סעיף 74 לפקודה יתוקן כך :
- תיקון סעיף 74
- (1) בסעיף קטן (4) —
- (א) במקום פסקה (א) תבוא פסקה זו :
- „(א) לא יוכנס אדם כאחד מקהל המבקרים לכל שעשוע כשהוא או מבקרים אחרים שילמו בעד זכות הכניסה אליו, אלא אם יש בידו כרטיס כניסה לאותו שעשוע, הנושא בולים כדין. ניתן הכרטיס ללא קביעת מחיר יהיה המס המשתלם עליו כמס המשתלם על כרטיס כניסה רגיל לאותו שעשוע, ואם לא היה מחיר כרטיסי הכניסה לאותו שעשוע אחיד — כמס המשתלם על כרטיס כניסה שמחירו הוא הגבוה ביותר.”
- (ב) בפסקה (ב), במקום „הוכנס אדם כל שהוא בתשלום לכל שעשועים” יבוא „הוכנס אדם לשעשוע כאמור בפסקה (א)”.
- (2) בסעיף קטן (5) —
- (א) בפסקה (ב), בסופה, יבוא פסיק במקום הנקודה, ולאחריו ייוספו מלים אלה : „אם הוכח להנחת דעתו של שר האוצר כי סך כל ההכנסות מה- שעשוע עשויות לעלות על כפל סך כל ההוצאות שהוצאו לעריכתו”.
- (ב) בפסקה (ג) יימחקו המלים „עירוניים” ו- „כמשמעותם בפקודת מס הרכוש העירוני, 1940”.
- (ג) אחרי פסקה (ג) תיוסף פסקה זו :
- „(ד) שר האוצר, על פי המלצת שר החינוך והתרבות, רשאי לפטור

* נתקבל כנסת ביום ט' באולול תשי"ד (7 בספטמבר 1954) ; הצעת החוק ודברי הסדר נחפרסמו בה"ח 197, תשי"ד, עמ' 107.
1 חוקי א"י, כרך ב', פרס קל"ג, עמ' 1302.

ממס, כולו או מקצתו, כרטיסי כניסה לשעשועי קולנוע המיועדים לנוער בלבד.”

(3) אחרי סעיף קטן (6) יוסף סעיף קטן זה :

”(7) כל אדם המשכיר לאחר מקום המיועד לשמש לשעשוע, חייב לברר עם השוכר בשעת ההשכרה, אם המקום אמנם ישמש לעריכת שעשוע, ואם השוכר מצהיר כי המקום ישמש לעריכת שעשוע, חייב המשכיר למסור תוך שלושה ימים מיום ההשכרה הודעה על כך בכתב לממונה. לא מסר הודעה כאמור — יוטל עליו קנס של 100 ל”י ; בסעיף קטן זה “השכרה” — לרבות התרת שימוש בתמורה או ללא תמורה.”

החלפת סעיף 89

6. במקום סעיף 89 לפקודה יבוא סעיף זה :

89. (א) כל העושה מעשה רמיה או תחבולת רמיה, או מעורב בעשייתו, בידעו שעל ידי כך ימנע תשלום מס, דינו — מאסר שנה או קנס 250 ל”י או פי 100 מסכום המס או מאסר וקנס כאחד.
(ב) כל העושה מכשיר רמיה, או מעורב בעשייתו, דינו — מאסר שלוש שנים, אלא אם הוכיח כי לא היתה לו כוונה למנוע על ידי כך תשלום מס.”

תיקון סעיף 90

7. סעיף 90 לפקודה יסומן כסעיף 90 (א), ואחריו יוספו סעיפים קטנים אלה :

”(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), יהיה קנס המוטל על פי פקודה זו ניתן לגביה לפי פקודת המסים (גביה)¹, והוראות אותה פקודה — להוציא סעיף 12 — יחולו עליו כאילו היה מס כמשמעותו בפקודה האמורה שמועד פרעונו, לענין סעיף 3 לאותה פקודה, חל לא יאוחר מעשרה ימים מהיום בו נמסרה לחייב בקנס הודעת הממונה על הטלת הקנס.
(ג) נמסרה לאדם הודעה כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא, תוך שלושים יום מהיום שבו נמסרה לו ההודעה, לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי על ידי הגשת בקשה בדרך המרצה, ותקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938², יחולו בשינויים המחוייבים על פי הענין.
(ד) לא ייזקק בית משפט מחוזי לערעור לפי סעיף קטן (ג) אלא אם שולם הקנס לפני הגשת הערעור, והוא כשבית המשפט לא הורה הוראה אחרת.”

תיקון התוספת

8. התוספת לפקודה תתוקן כך :

(1) בפרט (1) —

(א) במקום “100 מיל” יבוא “הכל לפי התמורה שנקבעה בהסכם :

(i) בוטאה התמורה בכסף בלבד —

פרוטות	
עד 100 לירות	פטור
עד 1,000 לירות	1,000
עד 10,000 לירות	2,500
עד 100,000 לירות	5,000
עד 250,000 לירות	10,000
למעלה מ-250,000 לירות	25,000

¹ חוקי א”י, כרך ב’, פרק ק”ו, עמ’ 1374.

² ע”ר 1938, תוס’ 2 מס’ 755, עמ’ 95.

(II) לא בוטאה תמורה בכסף או בכסף בלבד — 2 לירות נוסף על

המס החל לפי פסקה (I) על חלק התמורה שבוטא בכסף ;

(ב) במקום פסקה (1), תחת הכותרת "פיטורים", תבוא פסקה זו :

"(1) הסכם או זכרון דברים בין מוסד מיישב לבין אדם המתיישב

על קרקע בנוגע לתנאי התישבותו ; בפסקה זו "מוסד מיישב" פירושו

— מוסד ששר האוצר אישרו בצו כמוסד מיישב לצורך פרט זה".

(2) בפרט (3) יימחק כל הקטע המתחיל במלים "כשסכום ההערכה או השומה"

ובמקומו יבוא :

"על כל 100 לירות מסכום ההערכה או השומה ועל כל חלק מהם —

100 פרוטות ובלבד שהמס לא יפחת מלירה אחת ;

(3) בפרט (5), במקום פסקאות (א) ו-(ב) יבואו פסקאות אלה :

"(1) הכל לפי הסכום או הערך של הפסק —

פרוטות

2,000

עד 1,000 לירות

5,000

עד 10,000 לירות

10,000

עד 100,000 לירות

20,000

עד 250,000 לירות

50,000

למעלה מ-250,000 לירות

5 ל"י".

(2) אם נושא הפסק אינו ניתן להערכה

(4) בפרט 6 —

(א) במקום הקטע שבין הכותרת "שטר חליפין" לבין הכותרת "פיטורים"

יבוא —

"המשוך על בנקאי והנפרע על פי דרישה — פטור ;

שטר חליפין מכל מין אחר פרט לשטר כסף, ושטר חוב מכל סוג שהוא

פרט לשטר כסף, שנמשך, או שניתנה פקודה לשלמו או ששולם למ-

עשה, או שהוסב בחתימת הסבה, או שהועבר לסוחר בישראל באיזה

אופן שהוא — הכל לפי הסכום או ערך הכסף של שטר החליפין או

שטר החוב :

פרוטות

50

עד 25 לירות

100

למעלה מ-25 לירות אך לא למעלה מ-50 לירות

200

למעלה מ-50 לירות אך לא למעלה מ-100 לירות

על כל 100 לירות שלאחר 100 לירות הראשונות

200".

ועל כל חלק מהן תוספת

(ב) בפסקה (8), תחת הכותרת "פיטורים", יימחקו המלים : "או אגודה

שיתופית לאשראי רשומה".

(5) בפרט (7), במקום "30 מיל" יבוא "200 פרוטה".

(6) בפרט (8), במקום "20 מיל" יבוא "50 פרוטה".

(7) פרט (9) — בטל.

(8) בפרט (14) יימחקו המלים "אם ההעתק או התמצית הם של מסמך החייב

במס" עד סוף הפרט, ובמקומם יבוא — "העתק או תמצית של מסמך החייב

במס (להלן — המסמך המקורי) סכום המס החל על המסמך המקורי או 500 פרוטות, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

(9) במקום פרט (18) יבוא פרט זה :

„(18) כפל או מסמך משנה של כל מסמך החייב במס (להלן — המסמך המקורי) — סכום המס החל על המסמך המקורי או 500 פרוטות, הכל לפי הסכום הקטן יותר.”

(10) במקום פרט (22) יבוא פרט זה :

„(22) שכירות או שכירות משנה —

(1) מתן חוזה שכירות או שכירות משנה — הכל לפי הסכום הכולל של דמי השכירות לתקופת השכירות או שכירות המשנה :

עד 100 לירות — 500 פרוטות ;

על כל 100 לירות שלאחר 100 לירות הראשונות, ועל כל חלק

מהן — תוספת לירה אחת ;

בכל מקרה אחר — 10 לירות ;

(2) העברה של חוזה שכירות או שכירות משנה — הכל לפי הסכום הכולל של דמי השכירות לתקופת השכירות או שכירות המשנה שלא נסתיימה עדיין :

עד 100 לירות — 250 פרוטות ;

על כל 100 לירות שלאחר 100 לירות הראשונות, ועל כל חלק

מהן — תוספת 500 פרוטות.”

(11) במקום פרט (25) יבוא פרט זה :

„(25) מניפסט מכס — הכל לפי הטונאז' הרשום ברוטו של כלי השיט

שהמניפסט מתייחס למטענו ;

עד 500 טון — 1 לירה ;

למעלה מ-500 טון ולא למעלה מ-3000 טון — 5 לירות ;

למעלה מ-3000 טון — 10 לירות ;

(12) בפרט (26) —

(א) בפסקה (1), במקום „50” יבוא „100” ובמקום „100” יבוא „200” ;

(ב) בפסקה (2) (ג), במקום „500” יבוא „2500”.

(13) בפרט (27) —

(א) במקום „500 פרוטות”, בכל מקום שהמספר מצוי בפרט זה, יבוא

„2500 פרוטות” ;

(ב) בפסקה (2) יימחקו המלים „או אגודת אשראי שיתופית רשומה” ;

(ג) בפסקה (4), במקום המלים „אגודה שיתופית” יבואו המלים „אגודה

שיתופית חקלאית רשומה” ;

(ד) פסקה (5) — תימחק.

(14) במקום פרט (28) יבוא פרט זה :

„(28) (1) מסמך נוטריוני לרבות מסמך הנערך לפי חוק הנוטריונים

למסמכים יוצאי חוץ, תש”י—1950¹, אך למעט פרוטסט על שטר

חליפין או על שטר חוב :

¹ ס”ח 43, תש”י, עמ’ 141.

- (א) אישור חתימה — 250 פרוטות ;
- (ב) קבלת הצהרה בשבועה, הצהרה בהן צדק או הצהרה אחרת כיוצא בזה, ואישורן — 500 פרוטות ;
- (ג) כל מסמך הנערך לצורך הגשת תביעה לפיצויים מטעם קרבנות הרדיפות הנאציות — 100 פרוטות ;
- (ד) כל מסמך אחר — 1000 פרוטות ;
- (2) פרוטסט על שטר חליפין או על שטר חוב :
אם המס על השטר אינו עולה על 1000 פרוטות — המס המשתלם על השטר ;
בכל מקרה אחר — 1000 פרוטות“.
- (15) במקום פרט (29) יבוא פרט זה :
„(29) פוליסה לביטוח ימי :
על כל 100 לירות מסכום הפרמיה או התמורה ועל כל חלק מהן — 2 לירות“.
- (16) במקום פרט (30) יבוא פרט זה :
„(30) פוליסה לביטוח חיים :
בשעת הוצאתה או הגדלתה — על כל 100 לירות מסכום הביטוח ועל כל חלק מהן — 100 פרוטות ;
במכירתה — על כל 100 לירות מסכומה או מערכה של התמורה ועל כל חלק מהן — 100 פרוטות“.
- (17) בפרט (31), במקום „20 מיל“ יבוא :
„הכל לפי סכום הפרמיה —
עד 10 לירות — 150 פרוטות ;
למעלה מ־10 לירות ולא למעלה מ־100 לירות — 500 פרוטות ;
למעלה מ־100 לירות הראשונות ועל כל חלק מהן תוספת — 1000 פרוטות“.
- (18) בפרט (32) —
- (א) בפסקה (1), במקום „250“ יבוא „500 פרוטות“, ובמקום „500 מיל“ יבוא „1000 פרוטות“.
- (ב) לאחר פסקה (3) יווספו פסקאות אלה :
- „(א3) כתב הרשאה כללי — 5000 פרוטות ;
- (ב3) הרשאה שניתנה לשם העברת מקרקעין המפורטים בה על פי הוראות אדם שלישי (להלן — בעל הזכות), החכרתם או העברת זכות חכירה עליהם (לכל שלוש העסקאות האלה ייקרא להלן — העברה) ושלפי תכנה היא בלתי חוזרת וניתנה התמורה, או חלק ניכר ממנה, כאמור בסעיף 67 (א1) — אותו המס שהיה משתלם על אותה העברה לפי תקנות העברת קרקעות (אגרות), 1939¹, אילו ביצעה המורשה, בהתאם להרשאה, ביום מתן ההרשאה, אם אותה העברה לא פוטרה מתשלום אגרה לפי התקנות האמורות.
- הורה בעל הזכות להעביר את המקרקעין לאחר — למעט העברה

¹ ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 972, עמ' 1297.

לעצמו — יהיה דין הוראתו בכל הנוגע לתשלום המס כדין הרשאה חדשה כאמור.

היתה ההרשאה לשם החכרת מקרקעין ולא נקבעה תקופת החכירה, יראוה לענין תשלום המס כאילו היתה הרשאה להחכרת המקרקעין לתקופה העולה על 25 שנה.

הועברו מקרקעין על פי ההרשאה כאמור, ינוכה מן האגרה המשתלמת לפי תקנות העברת קרקעות (אגרות), 1939, סכום המס ששולם על ההרשאה, או אותו חלק יחסי של המס הנוגע למקרקעין המועברים, או המס ששולם לאחרונה על הוראה שניתנה על פי ההרשאה או החלק היחסי מהמס כאמור, הכל לפי העסקה האחרונה.

הרשאה שבוטלה והעברה על פיה לא בוצעה, יוחזר המס ששולם עליה לפי פסקה זו, לאחר שתירשם הערה בספרי האחוזה, ליד רישום המקרקעין שההרשאה חלה עליהן, כי ההרשאה בוטלה. המס יוחזר לאדם שימציא את ההרשאה הנושאת את הבולים.

הוראות פסקה זו לא יחולו על הרשאה שלפיה בעל הזכות הוא בנק כמשמעותו בפקודת הבנקאות, 1941¹, שאושר לצורך זה על ידי שר האוצר בצו שפורסם ברשומות.

(ג) בפסקה (4), במקום „500 מיל” יבוא „1000 פרוטה”.

(19) בפרט (34) —

(א) ברשאה, במקום „שניתנה בעד תשלום סכום כסף העולה כדי 2 ל”י

ויותר — 10 מיל” יבוא :

„שניתנה בעד תשלום סכום כסף :

עד 10 לירות — פטור ;

למעלה מ-10 לירות — 50 פרוטות”.

(ב) בפסקה (12) תחת הכותרת „פיטורים”, במקום „2 ל”י” יבוא „10

לירות”.

(ג) בפסקה (15) תחת הכותרת „פיטורים” — יימחקו המלים „או אגודת

אשראי שיתופית רשומה”.

הנדלת קנסות

9. כל קנס ודמי עונשין המוטלים על פי הפקודה יוגדלו כך :

(1) קנס או דמי עונשין של 10 לירות יוגדלו ל-50 לירות ;

(2) קנס או דמי עונשין של 20 לירות יוגדלו ל-100 לירות ;

(3) קנס או דמי עונשין של 50 לירות יוגדלו ל-250 לירות.

ביטול

10. בטלים —

(1) סעיפים 34 עד 36 ו-70 לפקודה ;

(2) סעיף 3 לפקודת מס הבולים (תיקון), תש”ט—1949.

פרץ נפתלי

שר החקלאות

ממלא מקום שר האוצר

משה שרת

ראש הממשלה

יצחק בן-צבי

נשיא המדינה

¹ ע”ר 1941, תוס’ 1 מס’ 1134, עמ’ 69.